

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. liepos 16 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Intelektinė ir pramoninė nuosavybė — Direktyva 2004/48/EB — 8 straipsnio 3 dalies e punktas — Neteisėtų prekių pardavimas — Teisė gauti informaciją vykstant procesui dėl intelektinės nuosavybės teisių pažeidimo — Valstybės narės teisės aktai, pagal kuriuos kredito įstaigos turi teisę neigiamai atsakyti į prašymą suteikti informaciją apie banko sąskaitą (banko paslaptis)“

Byloje C-580/13

dėl *Bundesgerichtshof* (Vokietija) 2013 m. spalio 17 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2013 m. lapkričio 18 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Coty Germany GmbH

prieš

Stadtsparkasse Magdeburg

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas L. Bay Larsen, teisėjai K. Jürimäe, J. Malenovský (pranešėjas), M. Safjan ir A. Prechal,

generalinis advokatas P. Cruz Villalón,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Coty Germany GmbH*, atstovaujamos *Rechtsanwalt* M. Fiebig,
- *Stadtsparkasse Magdeburg*, atstovaujamos *Rechtsanwalt* N. Gross,
- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos T. Henze ir J. Kemper,
- Europos Komisijos, atstovaujamos F. Bulst ir F. Wilman,

susipažinęs su 2015 m. balandžio 16 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

* Proceso kalba: vokiečių.

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/48/EB dėl intelektualinės nuosavybės teisių gynimo (OL L 157, p. 45; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 2 t., p. 32) 8 straipsnio 3 dalies e punkto išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant bendrovės *Coty Germany GmbH* (toliau – *Coty Germany*), intelektualinės nuosavybės teisių turėtojos, ir kredito įstaigos *Stadtsparkasse Magdeburg* (toliau – *Stadtsparkasse*) ginčą dėl pastarosios atsisakymo suteikti *Coty Germany* informaciją apie banko sąskaitą.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 Direktyvos 2004/48 2, 10, 13, 15, 17 ir 32 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:

„(2) Intelektinės nuosavybės apsauga išradėjui arba kūrėjui turėtų leisti gauti teisėtą naudą iš savo išradimo ar kūrybos. Ji taip pat turėtų suteikti galimybę platesnei kūrybai, idėjų ir naujų *know-how* sklaidai. Kartu ji neturėtų kliudyti žodžio laisvei, laisvam informacijos judėjimui ar asmens duomenų apsaugai, įskaitant internetą.

<...>

(10) Šios direktyvos tikslas – suderinti teisės sistemas, kad [v]idaus rinkoje būtų užtikrintas aukštas, vienodas ir vieningas [intelektinės nuosavybės] apsaugos lygis.

<...>

(13) Būtina apibrėžti kuo platesnę šios direktyvos taikymo sritį, kad būtų galima apimti visas intelektualinės nuosavybės teises, kurioms taikomos šios srities Bendrijos nuostatos ir (arba) atitinkamų valstybių narių nacionaliniai teisės aktai. <...>

<...>

(15) Ši direktyva nepažeidžia materialinės intelektualinės nuosavybės teisės, 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyv[os] 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo [OL L 281, p. 31; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių kalba, 13 sk., 15 t., p. 355]), 1999 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyv[os] 1999/93/EB dėl Bendrijos elektroninių parašų reguliavimo sistemos [(OL L 13, p. 12; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių kalba, 13 sk., 24 t., p. 239)] ir 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyv[os] 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje [(OL L 178, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 25 t., p. 399)].

<...>

(17) Šioje direktyvoje numatytos priemonės, procedūros ir gynimo būdai kiekvienu atveju turėtų būti nustatomi taip, kad būtų tinkamai atsižvelgta į konkretaus atvejo specifines ypatybes, įskaitant kiekvienos intelektualinės nuosavybės teisės savybes ir atitinkamais atvejais tyčinį ar netyčinį pažeidimo pobūdį.

<...>

(32) Šioje direktyvoje laikomasi pagrindinių teisių ir principų, kurie visų pirma yra pripažįstami Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje [(toliau – Chartija)]. Visų pirma ši direktyva siekia užtikrinti visišką pagarbą intelektinei nuosavybei pagal [Chartijos] 17 straipsnio 2 dalį.“

4 Pagal Direktyvos 2004/48 2 straipsnio 3 dalies a punktą:

„Ši direktyva neturi poveikio:

a) Bendrijos nuostatomis, reglamentuojančioms materialinę intelektinės nuosavybės teisę, Direktyvai 95/46/EB, Direktyvai 1999/93/EB ar Direktyvai 2000/31/EB bendrai ir, ypač, Direktyvos 2000/31/EB 12–15 straipsniams.“

5 Direktyvos 2004/48 8 straipsnyje „Teisė gauti informaciją“ nustatyta:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad, vykstant procesui dėl intelektinės nuosavybės teisių pažeidimo ir gavus ieškovo pagrįstą ir proporcingą prašymą, kompetentingos teismo institucijos galėtų reikalauti pažeidėjo ar kito asmens:

- a) kurio žinioje, kaip nustatyta, yra intelektinės nuosavybės teisės komerciniu mastu pažeidžiančios prekės;
- b) kuris, kaip nustatyta, naudojami intelektinės nuosavybės teisės komerciniu mastu pažeidžiančiomis paslaugomis;
- c) kuris, kaip nustatyta, teikia neteisėtoje veikloje naudojamas paslaugas komerciniu mastu;
[arba]
- d) kurį a, b ir c punktuose minėtas asmuo nurodė kaip dalyvaujantį prekių gamyboje ar platinime arba paslaugų teikime, pateikti informaciją apie prekių ir paslaugų, pažeidžiančių intelektinės nuosavybės teisės, kilmę ir platinimo kanalus.

2. Į šio straipsnio pirmoje dalyje minėtą informaciją įeina:

- a) gamintojų, platintojų, tiekėjų ir kitų prekių bei paslaugų ankstesnių valdytojų, taip pat planuojamų didmenininkų ir mažmenininkų pavadinimai ir adresai;
- b) informacija apie pagamintus, pristatytus, gautus ar užsakytus kiekius, taip pat apie gautas už atitinkamas prekes ir paslaugas kainas.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalys taikomos, nepažeidžiant kitų įstatymų nuostatų, kurios:

- a) suteikia teisių turėtojui teises gauti išsamesnę informaciją;
- b) reglamentuoja pagal šį straipsnį suteiktos informacijos naudojimą civiliniuose ir baudžiamuosiuose procesuose;
- c) reglamentuoja atsakomybę už teisės gauti informaciją neteislingą naudojimą;
- d) numato galimybę atsisakyti suteikti informaciją, kuri priverstų 1 dalyje minėtą asmenį prisipažinti jam pačiam ar jo artimam giminaičiui dalyvavus intelektinės nuosavybės teisių pažeidime; arba

e) reglamentuoja informacijos šaltinių arba asmens duomenų apdorojimo slaptumo apsaugą.“

6 Direktyvos 95/46 2 straipsnyje „Sąvokos“ nustatyta:

„Šioje direktyvoje:

- a) „asmens duomenys“ reiškia bet kurią informaciją, susijusią su asmeniu (duomenų subjektu), kurio tapatybė yra nustatyta arba gali būti nustatyta; asmuo, kurio tapatybė gali būti nustatyta, yra tas asmuo, kurio tapatybė gali būti nustatyta tiesiogiai ar netiesiogiai, ypač pasinaudojus nurodytu asmens identifikavimo kodu arba vienu ar keliais to asmens fizinei, fiziologinei, protinei, ekonominei, kultūrinei ar socialinei tapatybei būdingais veiksniais;
- b) „asmens duomenų tvarkymas“ (tvarkymas) reiškia bet kurią operaciją ar operacijų rinkinį, automatiniais arba neautomatiniais būdais atliekamus su asmens duomenimis, kaip antai: rinkimas, užrašymas, rūšiavimas, saugojimas, adaptavimas ar keitimas, atgaminimas, paieška, naudojimas, atskleidimas perduodant, platinant ar kitu būdu padarant juos prieinamus, išdėstymas reikiama tvarka ar sujungimas derinant, blokavimas, trynimas ar naikinimas;

<...>“

Vokietijos teisė

7 1994 m. spalio 25 d. prekių ženklų įstatymo (*Markengesetz*) (*BGBI.* 1994 I, p. 3082), iš dalies pakeisto 2013 m. spalio 19 d. įstatymu (*BGBI.* 2013 I, p. 3830, toliau – Prekių ženklų įstatymas) 19 straipsnyje „Teisė gauti informaciją“ nustatyta:

„1. Prekių ženklo ar komercinio pavadinimo savininkas 14, 15 ir 17 straipsniuose numatytais atvejais gali reikalauti pažeidėjo nedelsiant pateikti informaciją apie neteisėtų prekių ir paslaugų kilmę bei platinimo kanalus.

2. Akivaizdaus teisės pažeidimo atveju arba kai prekių ženklo ar komercinio pavadinimo savininkas pradeda bylą prieš pažeidėją, nepažeidžiant 1 dalies nuostatų, šia teise taip pat galima pasinaudoti prieš asmenį, kuris komerciniu mastu:

- 1) turi neteisėtų prekių;
- 2) naudojosi neteisėtomis paslaugomis;
- 3) teikė paslaugas, kurios buvo naudojamos teisėtų pažeidimams padaryti; arba
- 4) remiantis 1, 2 ar 3 punktuose nurodytų asmenų pateiktais duomenimis, dalyvavo gaminant ar platinant šias prekes arba teikiant šias paslaugas,

išskyrus atvejus, kai procese prieš pažeidėją šis asmuo turi teisę atsisakyti duoti parodymus pagal Civilinio proceso kodekso [(*Zivilprozessordnung*)] 383–385 straipsnius. Jeigu teisme reikalaujama suteikti teisę gauti informaciją pagal pirmą sakinį, gavęs prašymą teismas gali sustabdyti nagrinėjamą bylą prieš pažeidėją, kol bus išspręstas teisės gauti informaciją klausimas. Asmuo, kuris privalo pateikti informaciją, gali reikalauti pralaimėjusios šalies atlyginti dėl tokios informacijos pateikimo patirtus nuostolius.

<...>“

- 8 2005 m. gruodžio 5 d. paskelbtos redakcijos (*BGBl.* 2005 I, p. 3202) Civilinio proceso kodekso 383 straipsnio „Atsisakymas duoti parodymus dėl asmeninių priežasčių“ 1 dalyje nustatyta:

„Leidžiama atsisakyti duoti parodymus:

<...>

- 6) asmenims, dėl savo darbinės veiklos, pareigų ar profesijos sužinantiems apie faktus, kurie, atsižvelgiant į jų pobūdį ar į teisės aktų nuostatas, turi būti laikomi paslapyje, tačiau tik tiek, kiek tai susiję su faktais, kuriems taikoma konfidencialumo pareiga.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

- 9 *Coty Germany* gamina ir platina kvėpalus, taip pat turi išimtinę parfumerijos gaminių, pažymėtų registruotu Bendrijos prekių ženklu Nr. 0968661, „Davidoff Hot Water“ licenciją.
- 10 2011 m. sausio mėn. *Coty Germany* internetinio aukciono svetainėje įsigijo „Davidoff Hot Water“ prekių ženklu pažymėtą kvėpalų buteliuką. Šios prekės kainos dydžio sumą ji pervedė į pardavėjo nurodytą banko sąskaitą *Stadtsparkasse*.
- 11 Nustačiusi, kad įsigyta prekė yra suklastota, *Coty Germany* paprašė aukciono svetainės pateikti tikrąjį paskyros interneto svetainėje, iš kurios parduoti kvėpalai, turėtojo pavadinimą, nes kvėpalai buvo parduoti naudojant pseudonimą. Nurodytas asmuo pripažino esąs tos paskyros turėtojas, tačiau neigė esąs prekės pardavėjas ir, remdamasis teise neduoti parodymų, atsisakė suteikti daugiau informacijos.
- 12 *Coty Germany* kreipėsi į *Stadtsparkasse* su prašymu pagal Prekių ženklų įstatymo 19 straipsnio 2 dalį pateikti banko sąskaitos, į kurią pervedė pinigus už įsigytą suklastotą prekę, turėtojo pavadinimą ir adresą. *Stadtsparkasse*, remdamasi banko paslaptimi, atsisakė suteikti šią informaciją.
- 13 *Coty Germany* kreipėsi į *Landgericht Magdeburg* (Magdeburgo apygardos teismą), ir šis nurodė *Stadtsparkasse* suteikti prašomą informaciją.
- 14 *Oberlandesgericht Naumburg* (Naumburgo aukštesnysis apygardos teismas), kuriame *Stadtsparkasse* pateikė apeliacinį skundą, pakeitė pirmosios instancijos teismo sprendimą, nurodęs, kad atsižvelgiant į Prekių ženklų įstatymo 19 straipsnio 2 dalies pirmojo sakinio 3 punktą prašymas suteikti minėtą informaciją buvo nepagrįstas.
- 15 *Oberlandesgericht Naumburg* pažymėjo, kad nors *Stadtsparkasse* teikiamomis paslaugomis, šiuo atveju – einamosios banko sąskaitos tvarkymu, buvo naudojamosi neteisėtai veiklai vykdyti, *Stadtsparkasse*, kadangi yra kredito įstaiga, pagal Prekių ženklų įstatymo 19 straipsnio 2 dalies pirmą sakinį kartu su Civilinio proceso kodekso 383 straipsnio 1 dalimi turėjo teisę atsisakyti duoti parodymus civiliniame procese.
- 16 Minėtas teismas pažymėjo, kad šios išvados nepaneigia šių nuostatų aiškinimas atsižvelgiant į Direktyvą 2004/48.

- 17 *Coty Germany* pateikė *Bundesgerichtshof* (Aukščiausiasis federalinis teismas) kasacinį skundą, jame pakartojo savo reikalavimus. Kilus abejonių dėl to, kaip reikia aiškinti Direktyvą 2004/48, konkrečiai – jos 8 straipsnį, *Bundesgerichtshof* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar Direktyvos 2004/48/EB 8 straipsnio 3 dalies e punktą reikia aiškinti taip, kad šia nuostata draudžiama nacionalinės teisės nuostata, pagal kurią kredito įstaiga, remdamasi banko paslaptimi, tokiu atveju, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, turi teisę šios direktyvos 8 straipsnio 1 dalies c punkto atveju atsisakyti suteikti informaciją apie sąskaitos turėtojo vardą, pavardę arba pavadinimą ir adresą?“

Dėl priimtinumų

- 18 *Stadtsparkasse* tvirtina, kad prašymas priimti prejudicinį sprendimą nepriimtinas, ir pažymi, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamam ginčui taikytina ne Direktyva 2004/48, o tik nacionalinė teisė, nes prašymas suteikti informaciją susijęs ne su procesu dėl intelektinės nuosavybės teisės pažeidimo, o su prekių ženklo teisių „akivaizdaus pažeidimo“ atveju. Tokiam atvejui netaikytina Direktyva 2004/48.
- 19 Šiuo atžvilgiu konstatuotina, kad, kaip savo išvados 20 punkte pažymėjo generalinis advokatas, prašymas suteikti informaciją, paduotas aplinkybėmis, susijusiomis su procesu dėl prekių ženklo intelektinės nuosavybės teisių pažeidimo, patenka į Direktyvos 2004/48 8 straipsnio 1 dalies taikymo sritį.
- 20 Šią išvadą patvirtina Direktyvos 2004/48 13 konstatuojamoji dalis, pagal kurią būtina apibrėžti kuo platesnę jos taikymo sritį, kad būtų galima apimti visas intelektinės nuosavybės teises, kurioms taikomos šios srities Bendrijos nuostatos ir (arba) atitinkamų valstybių narių nacionalinės teisės aktai. Taigi manytina, kad ši direktyva taip pat taikytina bylose, susijusiose su teisėmis į Bendrijos prekių ženklą.
- 21 Todėl prašymą priimti prejudicinį sprendimą reikia laikyti priimtiniu.

Dėl prejudicinio klausimo

- 22 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės teiraujasi, ar Direktyvos 2004/48 8 straipsnio 3 dalies e punktą reikia aiškinti taip, kad juo draudžiama tokia nuostata, pagal kurią kredito įstaiga, remdamasi banko paslaptimi, tokiu atveju, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, turi teisę minėtos direktyvos 8 straipsnio 1 dalies c punkto atveju atsisakyti suteikti informaciją apie sąskaitos turėtojo vardą, pavardę arba pavadinimą ir adresą.
- 23 Pirma, iš Direktyvos 2004/48 8 straipsnio 1 dalies c punkto formuluotės matyti, jog valstybės narės privalo užtikrinti kad, aplinkybėmis, susijusiomis su procesu dėl intelektinės nuosavybės teisių pažeidimo ir gavus ieškovo pagrįstą ir proporcingą prašymą, kompetentingos teismo institucijos galėtų reikalauti bet kurio asmens, kuris, kaip nustatyta, teikia neteisėtoje veikloje naudojamas paslaugas komerciniu mastu, suteikti informaciją apie intelektinės nuosavybės teises pažeidžiančių prekių ar paslaugų kilmę ir platinimo kanalus.
- 24 Šią nuostatą reikia taikyti atsižvelgiant į šios direktyvos 17 konstatuojamąją dalį, pagal kurią direktyvoje numatytos priemonės, procedūros ir gynimo būdai kiekvienu atveju turėtų būti nustatomi taip, kad būtų tinkamai atsižvelgta į konkretaus atvejo specifines ypatybes, įskaitant kiekvienos intelektinės nuosavybės teisės savybes ir atitinkamais atvejais tyčinį ar netyčinį pažeidimo pobūdį.

- 25 Antra, pagal Direktyvos 2004/48 8 straipsnio 3 dalies e punktą jos 8 straipsnio 1 dalis taikoma nepažeidžiant kitų įstatymų nuostatų, kuriomis reglamentuojama informacijos šaltinių arba asmens duomenų apdorojimo slaptumo apsauga.
- 26 Neabejotina, kad kredito įstaigai, kaip nagrinėjamajai pagrindinėje byloje, gali būti taikomas Direktyvos 2004/48 8 straipsnio 1 dalies c punktas. Taip pat nekyla abejonų, kad kai tokia kredito įstaiga pateikia vieno iš klientų vardą, pavardę arba pavadinimą ir adresą, tai yra Direktyvos 95/46 2 straipsnio a ir b punktuose apibrėžtas asmens duomenų tvarkymas.
- 27 Taigi nacionalinės teisės nuostata, kaip nagrinėjamoji pagrindinėje byloje, pagal kurią kredito įstaiga, remdamasi banko paslaptimi, turi teisę atsisakyti suteikti prašomą informaciją civiliniame procese, gali patekti į Direktyvos 2004/48 8 straipsnio 3 dalies e punkto taikymo sritį.
- 28 Direktyvos 2004/48 8 straipsnio 1 dalies c punkte kartu su jos 8 straipsnio 3 dalies e punktu reikalaujama nepažeisti skirtingų teisių. Viena vertus, turi būti nepažeidžiama teisė gauti informaciją, o antra vertus – teisė į asmens duomenų apsaugą.
- 29 Taigi teisės gauti informaciją, kuria ieškovas gali pasinaudoti aplinkybėmis, susijusiomis su procesu dėl jo nuosavybės teisių pažeidimo, tikslas nagrinėjamoje srityje yra taikyti ir sukonkretinti Chartijos 47 straipsnyje įtvirtintą pagrindinę teisę į veiksmingą teisminę gynybą ir taip užtikrinti veiksmingą naudojimąsi pagrindine teise į nuosavybę, kurios dalis yra minėtos Chartijos 17 straipsnio 2 dalyje saugoma teisė į intelektinę nuosavybę. Kaip savo išvados 31 punkte pažymėjo generalinis advokatas, pirmoji minėta pagrindinė teisė yra antrosios teisės apsaugai būtina priemonė.
- 30 Teisė į asmens duomenų apsaugą, kurią turi Direktyvos 2004/48 8 straipsnio 1 dalyje numatyti asmenys, yra kiekvieno asmens pagrindinės teisės į savo asmens duomenų apsaugą, garantuojamos Chartijos 8 straipsnyje ir Direktyvoje 95/46, dalis.
- 31 Dėl šių teisių pažymėtina, kad, kaip matyti iš Direktyvos 2004/48 32 konstatuojamosios dalies, joje laikomasi pagrindinių teisių ir principų, kurie pripažįstami Chartijoje. Visų pirma šia direktyva siekiama užtikrinti visišką pagarbą intelektinei nuosavybei pagal Chartijos 17 straipsnio 2 dalį.
- 32 Kartu, kaip matyti iš Direktyvos 2004/48 2 straipsnio 3 dalies a punkto bei jos 2 ir 15 konstatuojamųjų dalių, intelektinės nuosavybės apsauga, be kita ko, neturėtų trukdyti asmens duomenų apsaugai, taigi, Direktyva 2004/48 neturi pažeisti, be kita ko, Direktyvos 95/46.
- 33 Taigi šis prašymas priimti prejudicinį sprendimą apima klausimą dėl būtinybės suderinti reikalavimus, susijusius su skirtingų pagrindinių teisių apsauga, t. y. teisės į veiksmingą teisinę gynybos priemonę ir teisės į intelektinę nuosavybę bei teisės į asmens duomenų apsaugą (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Promusicae*, C-275/06, EU:C:2008:54, 65 punktą).
- 34 Šiuo atžvilgiu primintina, jog, pirma, pagal Teisingumo Teismo praktiką Sąjungos teisėje nustatyta, kad valstybės narės, perkeldamos direktyvas, privalo užtikrinti, kad bus vadovaujama tokiu jų aiškinimu, kuris leistų užtikrinti teisingą skirtingų Sąjungos teisės sistemos saugomų pagrindinių teisių pusiausvyrą. Be to, įgyvendindamos minėtas direktyvas perkeliančias priemones valstybių narių valdžios institucijos ir teismai privalo ne tik aiškinti savo nacionalinę teisę taip, kad ji atitiktų šias direktyvas, bet ir nesivadovauti tokiu jų aiškinimu, kuris pažeistų minėtas pagrindines teises arba kitus bendruosius Sąjungos teisės principus (žr. Sprendimo *Promusicae*, C-275/06, EU:C:2008:54, 70 punktą).
- 35 Antra, pažymėtina, jog Chartijos 52 straipsnio 1 dalyje, be kita ko, numatyta, kad bet koks šios Chartijos pripažintų teisių ir laisvių įgyvendinimo apribojimas turi būti numatytas įstatymo ir nekeisti šių teisių ir laisvių esmės, o iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, jog priemonę, kuria akivaizdžiai

pažeidžiama Chartijoje įtvirtinta teisė, reikia laikyti pažeidžiančia reikalavimą užtikrinti reikiamą pagrindinių teisių pusiausvyrą (dėl įpareigojimo žr. Sprendimo *Scarlet Extended*, C-70/10, EU:C:2011:771, 48 ir 49 punktus ir Sprendimo *Sabam*, C-360/10, EU:C:2012:85, 46 ir 47 punktus).

- 36 Šiuo atveju pagal nacionalinės teisės nuostatą, nagrinėjamą pagrindinėje byloje, kredito įstaiga turi teisę Direktyvos 2004/48 8 straipsnio 1 dalies c punkto atveju, remdamasi banko paslaptimi, atsisakyti suteikti informaciją apie sąskaitos turėtojo vardą, pavardę arba pavadinimą ir adresą, nes, nors šios direktyvos 8 straipsnio 1 dalyje konkrečiai nepripažįstama savarankiška teisė gauti informaciją, kuria asmenys galėtų tiesiogiai pasinaudoti pažeidėjo ar kitų minėtos direktyvos 8 straipsnio 1 dalies a–d punktuose nurodytų asmenų atžvilgiu, minėtame straipsnyje nustatyta valstybių narių pareiga užtikrinti, kad šią informaciją būtų galima gauti atliekant teisminį tyrimą.
- 37 Matyti, kad, nagrinėjamą nacionalinės teisės nuostatą vertinant atskirai, pagal ją toks atsisakymas neribojamas, nes ji suformuluota be jokių sąlygų ar patikslinimų, o tai patikrinti privalo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.
- 38 Taigi tokia nacionalinės teisės nuostata, vertinama atskirai, gali būti pažeidžiama Direktyvos 2004/48 8 straipsnio 1 dalyje pripažįstama teisė gauti informaciją, todėl pagal šio sprendimo 29 punktą ja pažeidžiama pagrindinė teisė į veiksmingą teisinės gynybos priemonę ir pagrindinė teisė į intelektinę nuosavybę.
- 39 Šiuo atžvilgiu tokia neribota ir besąlyginė teisė remtis banko paslaptimi gali trukdyti tam, kad taikant Direktyvoje 2004/48 numatytas procedūras ir priemones, kurių imasi kompetentingos nacionalinės valdžios institucijos, be kita ko, kai siekia įpareigoti suteikti reikalingą informaciją pagal šios direktyvos 8 straipsnio 1 dalį, būtų galima tinkamai atsižvelgti į konkretaus atvejo specifines ypatybes, įskaitant kiekvienos intelektinės nuosavybės teisės savybes ir atitinkamais atvejais tyčinį ar netyčinį pažeidimo pobūdį.
- 40 Todėl, kiek tai susiję su Direktyvos 2004/48 8 straipsniu, šia teise gali būti akivaizdžiai trukdoma veiksmingai naudotis pagrindine teise į intelektinę nuosavybę, nes pirmenybė suteikiama Direktyvos 2004/48 8 straipsnio 1 dalyje numatytų asmenų teisei į savo asmens duomenų apsaugą, remiantis kredito įstaigos pareiga saugoti banko paslaptį.
- 41 Remiantis tuo darytina išvada, kad nacionalinės teisės nuostata, kaip nagrinėjamoji pagrindinėje byloje, vertinama atskirai, gali lemti akivaizdų pagrindinės teisės į veiksmingą teisinės gynybos priemonę ir galiausiai pagrindinės teisės į intelektinę nuosavybę, kuriomis naudojasi šių teisių turėtojai, pažeidimą, taigi ja nesilaikoma reikalavimo užtikrinti teisingą įvairių pagrindinių teisių pusiausvyrą, kaip nustatyta Direktyvos 2004/48 8 straipsnyje.
- 42 Tačiau prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas prirėikus privalo patikrinti, ar atitinkamose nacionalinės teisės nuostatose yra nustatytos kitos teisinės gynybos priemonės arba būdai, kuriais pasinaudodamos kompetentingos teisminės institucijos galėtų nurodyti suteikti informaciją apie asmenų, kuriems taikoma Direktyvos 2004/48 8 straipsnio 1 dalis, tapatybę, atsižvelgiant į kiekvieno atvejo specifines ypatybes pagal šios direktyvos 17 konstatuojamąją dalį.
- 43 Iš viso to, kas išdėstyta, darytina išvada, kad į pateiktą klausimą reikia atsakyti, jog Direktyvos 2004/48 8 straipsnio 3 dalies e punktas aiškintinas taip, kad juo draudžiama nacionalinės teisės nuostata, kaip nagrinėjamoji pagrindinėje byloje, pagal kurią kredito įstaiga, remdamasi banko paslaptimi, turi neribotą ir besąlyginę teisę šios direktyvos 8 straipsnio 1 dalies c punkto atveju atsisakyti suteikti informaciją apie sąskaitos turėtojo vardą, pavardę arba pavadinimą ir adresą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 44 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiai teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/48/EB dėl intelektinės nuosavybės teisių gynimo 8 straipsnio 3 dalies e punktą reikia aiškinti taip, kad pagal jį draudžiama nacionalinės teisės nuostata, kaip nagrinėjamoji pagrindinėje byloje, pagal kurią kredito įstaiga, remdamasi banko paslaptimi, turi neribotą ir besąlyginę teisę šios direktyvos 8 straipsnio 1 dalies c punkto atveju atsisakyti suteikti informaciją apie sąskaitos turėtojo vardą, pavardę arba pavadinimą ir adresą.

Parašai